

LIMITAREA PUTERII STATULUI-NAȚIUNE ÎN RELAȚIILE INTERNAȚIONALE

LIMITATION OF NATION-STATE POWER IN INTERNATIONAL RELATIONS

Maior conf. univ. dr. Dorel BUŞE*

Odată cu inaugurarea sistemului modern de state prin semnarea Tratatelor de la Westfalia, statul suveran, înzestrat cu puterea proiectată în relație cu proprii indivizi, cu teritoriul lui, dar și cu celelalte state ce aparțin sistemului internațional, devine principalul actor al relațiilor internaționale câștigându-și legitimitatea în raport cu alți actori precum Papalitatea. Având ca principal obiectiv asigurarea propriei supraviețuirii și chiar a propriei securități, statul suveran s-a angrenat permanent într-o luptă de maximizare a puterii sale. Pe cale de consecință, de-a lungul istoriei au fost întrebuițate diverse metode și instrumente care să limiteze utilizarea arbitrară a puterii naționale în relația cu alte state și care, în același timp, să asigure un climat stabil în cadrul sistemului internațional.

Cuvinte cheie: echilibru de putere; suveranitate; statul-națiune; drept internațional; realism politic.

Once with the inauguration of the modern system of states by signing the Treaty of Westphalia, endowed with the designed power in relation with his individuals, with his territory and with other countries belonging to the international system, the sovereign state becomes the main actor of international relations gaining legitimacy in relation with other actors such as the Papacy, too. Since the main objective was to ensure its own survival and security, the sovereign state was engaged into a permanent struggle to maximize its power. Consequently, throughout history different methods and tools were used in order to limit the arbitrary use of national power in relation with other states and to ensure a stable climate in the international system, too.

Keywords: balance of power; sovereignty; nation-state; international law; political realism.

* Universitatea Națională de Apărare „Carol I”; e-mail: dorel_buse@yahoo.com